



РЕДАКТОРСЬКА СКРИНЯ

Випуск №5



Житомирський державний університет імені Івана Франка
Навчально-науковий інститут філології та журналістики

Рекомендовано до друку Вченою радою Житомирського
державного університету імені Івана Франка
(протокол №7 від 27.12. 2014 року).

Редакційна колегія:

В. В. Халін – директор Навчально-наукового інституту філології та журналістики ЖДУ ім. І. Франка, канд. пед. наук, доцент;

М. Ф. Рой – голова Житомирської обласної організації Національної спілки журналістів України;

А. С. Близнюк – викладач Навчально-наукового інституту філології та журналістики ЖДУ ім. І. Франка, канд. філ. наук, доцент, член НСЖУ;

Н. М. Миколаєнко, – викладач Навчально-наукового інституту філології та журналістики ЖДУ ім. І. Франка, член НСЖУ;

К. О. Бистрицька – головний редактор Першого житомирського інформаційного порталу «1zt.ua», член НСЖУ.

Л. В. Давидова – викладач Навчально-наукового інституту філології та журналістики, ЖДУ ім. І. Франка, член НСЖУ.

У виданні представлений широкий діапазон теоретико-практичних матеріалів, які характеризують підходи до дослідження редакторської діяльності та її складових, а також особливості редакційного процесу та усвідомлення тонкощів редакторської роботи, формування й розвитку професійної культури редакторів.

Рекомендовано для студентів, викладачів і фахівців редакторськовидавничої діяльності.

Редакторська скриня: науково-методичний журнал. – За заг. ред. Миколаєнко Н. М. – Житомир : Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2021. – 38 с.

ЗМІСТ

- 4** Знову воно – дистанційне навчання
- 5** Авторське право: як уникнути проблем?
- 6** Зброя масового ураження нового покоління
- 8** Час за комп'ютером – з користю
- 9** «Спрацювала моя наполегливість» – відверте інтерв'ю з Ю
- 11** Поетами народжуються, ораторами стають. Поради для публічного виступу
- 12** Як уміти подобатися людям та знаходити друзів
- 13** Обережно – суржик!
- 14** Я – журналіст, тому телефон – завжди поруч
- 15** Як стати зіркою Instagram? Підбірка програм для редагування фото
- 17** Медіа лайфхаки! Як проводити час в мережі
- 19** Коли журналістика стала справою життя
- 21** Мотивація vs прокрастинація
- 22** «Франкотики про...»
- 26** «Журналіста годують ноги, а комунікатора...»
- 28** Книги, які змінять життя
- 30** University aesthetics: фільми на студентську тематику
- 32** 7 чудес регіону
- 35** Практика в карантинних умовах
- 37** Першоквітневі жарти від студентів



Знову воно – дистанційне навчання

▪ Дар'я Янчук

Пандемія Covid-19 внесла свої корективи у навчальний процес студентів. З березня 2020 року розпочалося дистанційне навчання в усіх навчальних закладах України. Було складно адаптуватися до того, що викладач тепер не перед тобою в аудиторії, а на маленькому екрані в ZOOM. Пропоную проаналізувати переваги й недоліки дистанційного навчання.

Переваги

- Ізоляція від вірусу. На сьогоднішній день неабияк важливо турбуватися про своє здоров'я і менше контактувати з людьми, аби забезпечити себе від хвороби.
- Можливість навчатися у будь-якому місці. Вам набридло сидіти вдома – вийдіть на вулицю до парку, але не забувайте про соціальну дистанцію!
- Більше сну. Не потрібно вставати о 6:00, аби вчасно прийти до університету, адже можна ще годинку поспати.
- Можливість поєднувати навчання з роботою. Якщо ви вчитеся зранку, то вже по обіді можете заробляти на життя самостійно.
- Заміна конспектів на електронні документи. Тепер можна не списувати кілька ручок за тиждень – просто друкуйте текст у документі Microsoft Word.
- Більше часу для різностороннього розвитку.
- Наявність електронного журналу. Ви можете в будь-який час зайти до журналу та переглянути свої оцінки.

Недоліки

- Негативний вплив на здоров'я. Сидячи постійно за екраном комп'ютера чи гаджета, ви завдаєте шкоди своїм очам, перенапружуючи їх. Також протягом довгого періоду часу перебуваєте в сидячому положенні і маєте мало часу для того, аби отримати ковток свіжого повітря, адже зранку на парах, а ввечері – виконуєте домашні завдання.
- Немає можливості розвитку комунікативних навичок. Удома нас оточують лише рідні, в університеті ж – велика кількість цікавих, різносторонніх та досвідчених особистостей, які можуть збагатити вашу мову та знання.
- Самоосвіта. Будучи вдома, важко самому засвоїти весь матеріал, а з викладачами не завжди є нагода зв'язатися – тому у студентів зникає мотивація та бажання навчатися.
- Немає єдиної форми проведення пар: скільки викладачів – стільки й варіацій пари.

Пандемія коронавірусу – одне із випробувань, яке нам потрібно пережити, тому не гайте часу і поповнюйте свої мізки новими знаннями. *«Щасливих голодних ігор і нехай вам посміхнеться удача».*

Авторське право: як уникнути проблем?

▪ Сніжана Тирпак

Існують різні підходи до авторського права. Наприклад, для юристів і адвокатів, які практикуються у сфері інтелектуальної власності, фіксація порушення авторських прав була одним із найскладніших завдань у процесі захисту прав автора. Це, зокрема, пов'язано з тим, що не існувало чітко регламентованого механізму фіксації такого порушення. Українські суди, у більшості випадків, навіть не приймали такі докази як належні. Інтернет-сайти не підпадали під ознаки жодного з видів доказів, які були передбачені процесуальними кодексами. Письмовим доказом його назвати важко, оскільки веб-сайт не є документом. Речовим доказом він теж не може бути.

Надати повний вихідний код інтернет-сторінки, який би можна було оформити у вигляді письмового або речового доказу, міг лише власник сайту чи особа, яка здійснює наповнення та адміністрування сайту. А це не зовсім вигідно для відповідачів у таких справах.

Тому й виходила наступна ситуація: автор відслідковував факт плагіату, усіма можливими методами фіксував його, а в суді ці докази визнавались неналежними та неприпустимими, (або ж піддавалися критиці опонентів). Як довести, що це не «фотошоп» або дата в електронному файлі чи іншому цифровому носії не була змінена?

Найбільш поширеними до цього часу були наступні способи фіксування порушень:

• Скріншот інтернет-сторінки

Screenshot веб-сторінки – це найбільш простий та доступний спосіб фіксації, однак він є найменш дієвим. Зважаючи на сьгоднішні технічні можливості в еру фейків і «фотошопу», зробити ілюстрацію, схожу на інтернет-сайт, чи відкоригувати потрібну текстову інформацію на малюнку досить легко. Тому для суду це занадто слабкий аргумент.

• Роздрук інтернет-сторінки за допомогою комп'ютера

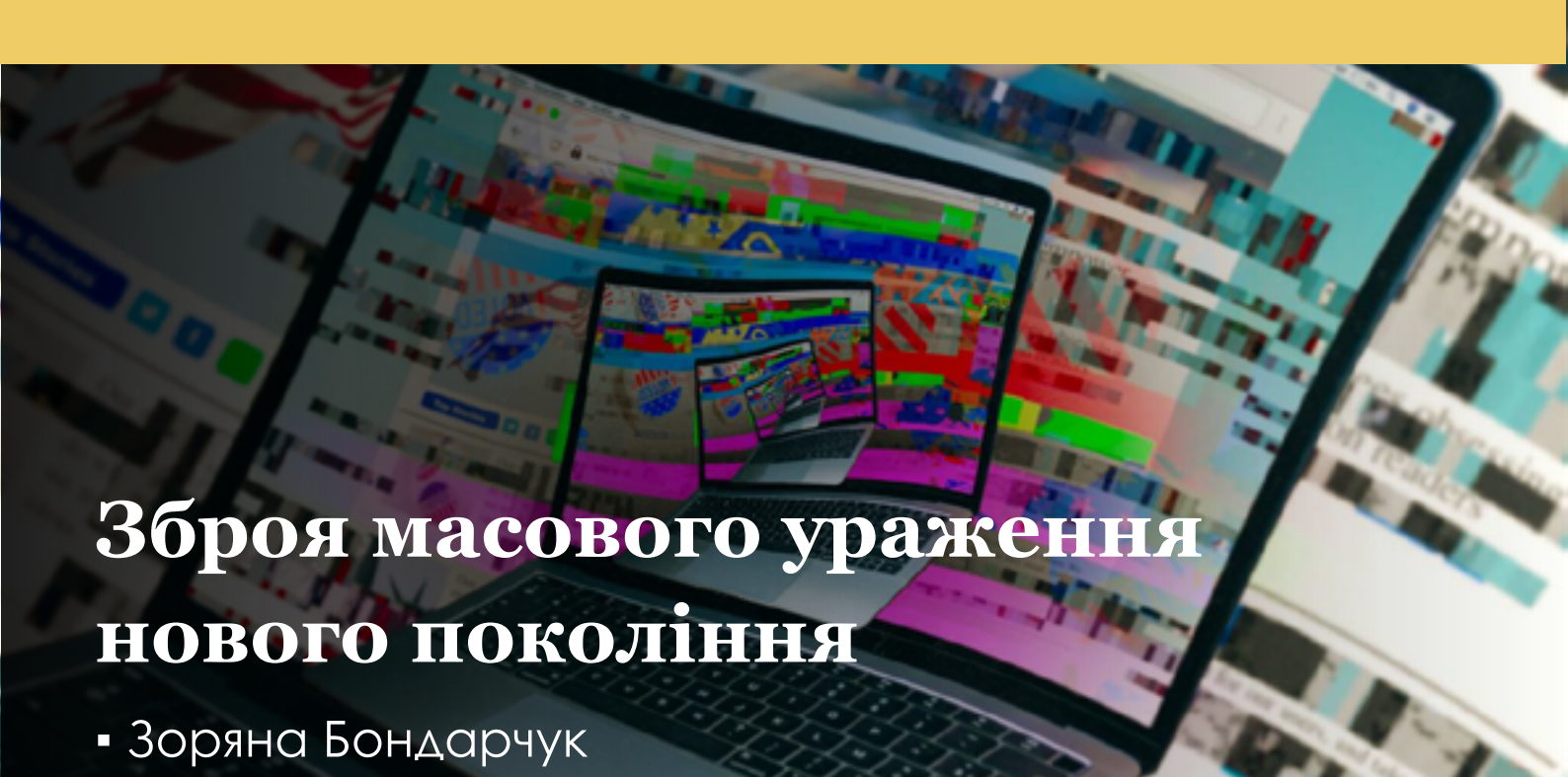
Роздрук дає можливість відслідкувати точний URL сторінки, а також унизу буде проставлена дата роздруку. Цей доказ є більш дієвим. Однак він не є гарантією автентичності. Адже усе це можна «домалювати» або відкоригувати шляхом зміни налаштувань комп'ютера.

• Запис на електронному носії (у вигляді html- чи відеофайлу)

Інформацію в електронному вигляді можна записати та продемонструвати. Це можна зробити як у вигляді збереження копії інтернет-сторінки у візуальному вигляді, так і шляхом запису відео з оглядом вказаного сайту та демонстрацією факту порушення. Однак багато судів теж не хочуть брати до уваги такі докази. Вони не дають 100% гарантії, що відео не змонтоване кимось або ж дата зйомки є правдивою.

Відповідно до ст. 100 ЦПК «Електронними доказами є інформація в електронній (цифровій) формі, що містить дані про обставини, що мають значення для справи, зокрема, електронні документи (в тому числі текстові документи, графічні зображення, плани, фотографії, відео- та звукозаписи тощо), веб-сайти (сторінки), текстові, мультимедійні та голосові повідомлення, метадані, базиданих та інші дані в електронній формі. Такі дані можуть зберігатися, зокрема, на портативних пристроях (картах пам'яті, мобільних телефонах тощо), серверах, системах резервного копіювання, інших місцях збереження даних в електронній формі (в тому числі в мережі Інтернет)». Таке ж визначення подається і в ст. 96 ГПК України.

Таким чином, за умови правильного тлумачення цих процесуальних норм, усі вище перелічені способи фіксації матимуть належну доказову силу.



Зброя масового ураження НОВОГО ПОКОЛІННЯ

▪ Зоряна Бондарчук

Інформаційне суспільство - це новий тип суспільства, в якому володіння інформацією людством є рушійною силою його перетворень та розвитку, і де «процвітає» інтелектуальна творчість людини. Інформаційне суспільство спричинило відповідні війни. Зокрема, інформаційна війна – форма ведення інформаційного протистояння між різними суб'єктами (державами, неурядовими, економічними та іншими структурами).

Мета інформаційної війни – послабити моральні і матеріальні сили супротивника або конкурента та посилити власні. А основними методами інформаційної війни є блокування або спотворення інформаційних потоків та процесів прийняття рішень супротивника.

Здійснення інформаційних впливів із використанням інформаційної зброї (приховування інформації; подача її частково, у певному ракурсі; перебільшення наслідків) було зафіксовано літописцями на теренах України ще за часів Київської Русі. На початку 90-х років минулого століття термін «інформаційна війна» з'явився у США та активно увійшов в загальносвітову практику. Сьогодні даний термін використовується у двох площинах:

- у широкому розумінні — для визначення протиборства в інформаційній сфері в засобах масової інформації для досягнення різних політичних цілей;
- у вузькому розумінні — для визначення воєнного протиборства, у військовій інформаційній сфері для досягнення

односторонніх переваг в отриманні, зборі, обробці та використанні інформації на полі бою (в операції, битві).

Основним інструментом ведення інформаційної війни є інформаційна зброя. До «інформаційної зброї» будемо відносити, по-перше, засоби інформаційно-технічного характеру, які знищують, перекручують або викрадають інформацію, не зважаючи на систему захисту, обмеження доступу до цієї інформації законних користувачів. По-друге, це, безперечно, інформаційно-психологічні засоби, які дезорганізують інформаційні системи шляхом дезінформації, формування помилкових логічних інформаційних концепцій, інтерпретацій тощо, впливаючи таким чином на суспільну думку, на життя суспільства, держави або групи держав в цілому. Таким чином, інформаційна зброя – це пристрої та засоби, які призначені для нанесення протидіючій стороні максимальної шкоди в ході інформаційної боротьби (шляхом небезпечних інформаційних впливів).

Одним із перших у відкритому друці, хто написав про феномен інформаційних воєн, був М. Маклюєн у 1960 роках, який проголосив тезу: «*Істинно тотальна війна – це війна за допомогою інформації*».

Війна інформації на сьогодні стала одним із найнебезпечніших видів зброї. Користуватися компроматами, виливанням бруду, підкиданням неправдивої інформації, намагання за допомогою інформації ввести в оману стало для багатьох сенсом життя.

Інформація має вплив на маси, тобто за умови вдалого маніпулювання свідомістю мас можна досягти практично будь-якої мети: знищити опонента, прибрати з дороги конкурентів чи розпалити війну.

У професійній діяльності журналіста надзвичайно важливо бути обізнаними в темі інформаційних війн. Тому радимо дуже цікавий курс, що має назву «Інформаційні війни». Ознайомитись з даним курсом можна на платформі Prometheus (*Посилання для доступу: https://courses.prometheus.org.ua/courses/KNU/102/2015_T2/about*). Викладає матеріал доктор філософських наук, професор, головний науковий співробітник Національного інституту стратегічних досліджень, професор Інституту міжнародних відносин Київського національного університету імені Тараса Шевченка Микола Ожеван. Весь матеріал поданий доступно та досить легкий для сприйняття.

Проходження даного курсу є абсолютно безкоштовним, він є постійно у вільному доступі та по його успішному закінченню ви можете отримати сертифікат. Під час проходження курсу ви будете разом із Миколою Ожеваном досліджувати загрози й виклики сучасного інформаційного простору – як традиційні, так і сучасні способи й методи ведення інформаційних війн, їх наслідки.



Деякі правила, що допоможуть не піддаватися чужому впливу та не стати жертвами інформаційної війни:

1. Вираховуйте та розрізняйте інтерес, який стоїть за пропагандою.
 2. Мисліть самостійно – робіть висновки самостійно, не приймаючи на віру думки інших.
 3. Шукайте підтвердження інформації, вдаючись до двох і більше джерел.
 4. Обговорюйте свої висновки з компетентними людьми, експертами, порівнюючи різні думки.
 5. Мисліть раціонально – логічно, де є кожна ланка логічного ланцюжка, а не емоційно.
 6. Не довіряйте надто складним поясненням.
-

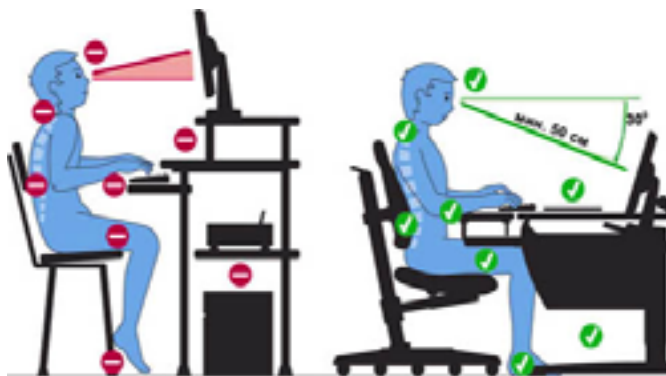


Час за комп'ютером – із користю

▪ Володимир Гайдар

Комп'ютер – один із найвидатніших винаходів людства. Перше покоління ЕОМ (1946–1960) працювало зі швидкістю 10–20 тисяч операцій/секунду. Найсучасніші ЕОМ виконують до 300 трильйонів операцій/секунду. Відчуваєте різницю? В наш час майже кожна людина користується комп'ютером, та не всі це роблять правильно. До Вашої уваги найголовніші аспекти роботи з комп'ютером.

Здоров'я. Праця за комп'ютером лише здається легкою, насправді вона може зашкодити здоров'ю, якщо довго за ним сидіти. Постійне сидіння та відсутність активного відпочинку викликає ряд хвороб – остеохондроз, захворювання дрібних суглобів, проблеми із зором. Щоб уникнути цих негараздів, варто дотримуватися звичайних правил.



У першу чергу потрібно облаштувати своє робоче місце. Має бути достатнє освітлення, якісні меблі та зручне їх розташування. Для того, щоб тримати правильну поставу, треба рівно сидіти і слідкувати, аби спина не прогиналася. Також цьому посприє хороше робоче крісло. Щоб уникнути проблем із зором, необхідно розташувати монітор на відстані 50-80 сантиметрів від обличчя, і нижче рівня очей.

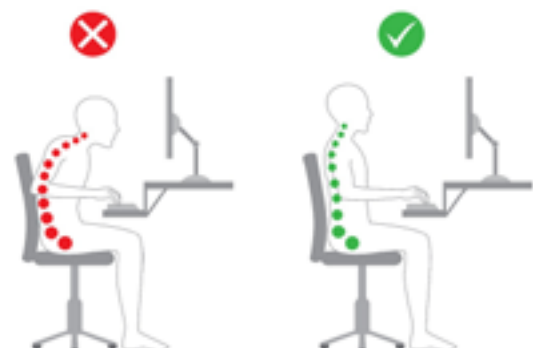
Під час роботи не забувайте провітрювати приміщення та проводити легке прибирання. Свіже повітря надасть вам бадьорості. Також слідкуйте за чистотою самого пристрою. Регулярно протирайте монітор спеціальними серветками, щоб нічого не заважало якісному зображенню.

Головним аспектом для збереження здоров'я можна вважати час. Не працюйте за комп'ютером більше години. Регулярно відволікайтесь, займайтесь іншими справами, щоб розвантажити як зір, так і мозок.

Навчання. Якщо раніше за знаннями ходили до бібліотеки, то зараз можна отримати все необхідне не виходячи з дому. Комп'ютер із доступом до інтернету надає можливість знайти як основну, так і додаткову інформацію з тих питань, які вас цікавлять. Якщо ви – студент, вам не завадить детальніше ознайомитись із такими платформами як *YouTube* та *Prometheus*. Наприклад, *YouTube* – найпопулярніший відеоресурс, на якому можна знайти безліч різноманітних занять. Проста пошукова система та якісне зображення доповнять процес навчання.

Prometheus – найбільша навчальна платформа в Україні. За допомогою цих онлайн курсів кожен зможе отримати навички більш ніж із 10 різних дисциплін, а допоможуть вам в цьому найкращі викладачі. На *Prometheus* зможете знайти не лише платні курси, а й значну кількість безкоштовних.

Посилання на ресурси: <https://www.youtube.com>, <https://prometheus.org.ua>



Відпочинок. Відволіктись після важкого дня також можна за комп'ютером, звісно, якщо цей день не минув за ним. Перегляд фільмів, прослуховування музики, відеоігри – зможуть не лише відволікти, а ще й розширити свій кругозір.



«Спрацювала моя наполегливість» – відверте інтерв'ю з Ю

▪ Вікторія Данилюк

За період існування Житомирського державного університету імені Івана Франка понад 90 000 студентів стали його випускниками. Безсумнівно, університету є ким пишатися. Своїми спогадами про студентське життя з нами поділилася ведуча ранкового шоу «HAPPY РАНОК» на ХІТ FM – Юля Карпова. Із впевненістю можна сказати, що вона – гордість університету.

– **На якому факультеті та за якою спеціальністю ви навчалися?**

– Я навчалася в Навчально-науковому інституті філології та журналістики, за спеціальністю «Вчитель української мови та літератури. Редагування освітніх видань», з 2010 по 2014 рік.

– **Де ви працюєте та на якій посаді?**

– Я працюю ведучою ранкового шоу «HAPPY РАНОК» на ХІТ FM, ведучою backstage «Х-Factor», а також я викладач техніки мови й основ дубляжу.

Усе своє життя я мріяла стати журналістом, редактором, або письменником. Але, одного разу, коли я їхала додому в маршрутці (на той момент я ходила в 11 клас), то по радіостанції почула оголошення: «Якщо ти хочеш до нас на радіо, то дзвони! Приходь! У нас кастинг!». Коли я прийшла, то мені дали тестові завдання, після виконання яких я почула: «Ви немедійна! Ви нам не підходите!».

З того дня, я раз в тиждень телефонувала на радіо і просила взяти мене на роботу. Мене «морозили», ігнорували, просили більше не дзвонити, але в цій ситуації спрацювала моя наполегливість. І вже через рік я вийшла в ефір.

– **Чи справдились ваші очікування від роботи?**

– Мої очікування від роботи справдилися, коли я вступила до університету, то уже працювала ведучою новин на радіостанції Рекорд FM. Наразі, я працюю на ХІТ FM і вже у серпні відзначу 10 років своєї роботи на радіо.

– **Щоб ви порадили сьогоднішнім випускникам щодо пошуку роботи?**

– Запам'ятайте, ви нікому не потрібні після випуску. Не будуйте собі ніяких мрій, ніхто не чекає, коли ви отримаєте диплом. Ви повинні шукати роботу, для того, щоб творити, створювати. Так, поєднувати з навчанням дуже складно, але коли ви виходите з університету хоча б мінімальним досвідом, то це оціниться набагато вище, ніж просто те, що ви вмієте гарно навчатися.

Ще одна порада будьте трішки «дотошні». Пам'ятайте, дурне питання – це незадане питання. Якщо вам реально щось цікаво, а ви недозрозуміли, недочули, то перепитайте ще раз. Це не соромно. Бо одного разу забуде, незадане питання може стати вирішальним.

І ще одне, завжди відстоюйте себе, навіть, якщо ви йдете вперек всієї групи. Майте свою думку!

– **Кілька спогадів про університет та студентське життя. Що запам'яталося найбільше?**

– Одного разу моя староста – Катя Бугайчук сказала мені: «Карпова, коли у мене з'являться діти, я хочу, щоб ти була моєю кумою». І от пройшло 7 років з того моменту і у 2017 році я стала її кумою.

А ще, пам'ятаю, як на першому курсі я перемогла у конкурсі «Студент року», за що отримала 500 гривень. Тоді, у 2010 році, це були величезні гроші, які я ще потім місяць витратила.

Пригадую, коли ми на 2 курсі складали екзамен з «Сучасної російської літературної мови», разом зі своєю одногрупницею я отримала четвірку, тоді ми зрозуміли, що «не витягуємо» на стипендію. І коли ми вийшли з аудиторії, то сіли на підлогу й почали гірко плакати, пізніше я зрозуміла, що це не смертельно, але саме тоді в тій ситуації мені хотілося драматизму, тому я просто ридала.

– Спогади про викладачів. Хто вам запам'ятався найбільше і чому?

– Насамперед, це Білоус Петро Васильович, саме завдяки йому я вступала до ЖДУ імені Івана Франка. З 15 заяв, які можна було подати, я подала тільки одну. Петро Васильович був керівником моєї наукової роботи і ми мали прекрасні результати на обласному й всеукраїнському рівні. І вже на першому курсі з цією роботою я здобула перемогу на Міжнародній науковій конференції.

Найбільшим страхом для нас була «Українська література», яку викладав Валерій Іванович Башманівський. Ми завжди писали тести за творами, які прочитали. Але чомусь

ніколи не могли їх нормально написати. У нього була своя особлива методика: складати тести, звертаючи увагу на різні деталі в творі. Навіть якщо ти читав твір 15 хвилин назад, то це не гарантувало правильні відповіді на усі запитання. Пригадую, у тестах до твору «Тигролови» було таке питання: «Якого кольору був камінець на рукоятці ножа, який загубив герой твору у лісі?».

Ще був один викладач до якого я ходила на усі пари, його дисципліна не мала ніякого відношення до філології, це був наш економік Сергій Миколайович Ніколаєнко. Ну, перш за все, він мав відмінне почуття гумору, і як мені зараз здається, я була просто закохана у викладача, тому я і моя подруга з'являлися на кожній його парі.

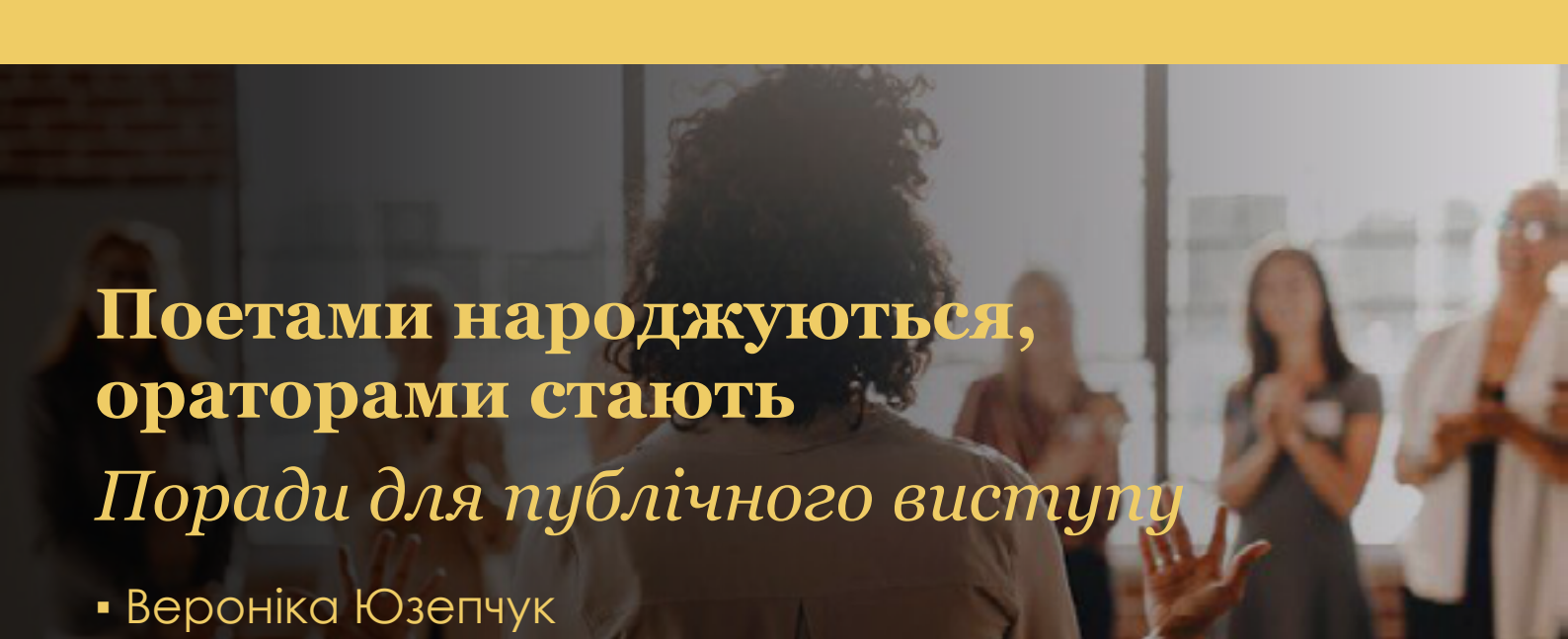
Хочу згадати й про нашого куратора – Марію Володимирівну Масловську. Ми її називали – мама Марія. Разом ми влаштовували чаювання з печивом, цукерками, тортами. Воно могло тривати й півдня. Найголовніше – нам усім це дуже подобалося. Білобровчик, дуже рада, що роки мого навчання співпали із його викладацькою діяльністю в університеті. Він з нами спілкувався на рівних, й мав чудове почуття гумору. Щороку моя староста нагадує мені про його день народження, і я йому обов'язково телефоную.

– Щоб ти побажала університету до його 100-річчя?

– Університету хочу побажати талановитих студентів, а студентам – веселих навчальних років.



Юлія поруч з колегою Назаром Хассаном (фото з Інтернету)



Поетами народжуються, ораторами стають

Поради для публічного виступу

▪ Вероніка Юзепчук

Чи може людина народитися із талантом володіння ораторською майстерністю? Для будь-якої професії ораторські вміння однозначно корисні, а особливо необхідні вони для журналіста. Кожен журналіст повинен уміти володіти своїм мовленням та не боятися публічних виступів. Цьому потрібно навчатися і завжди вдосконалювати свої навички.

П'ять життєвих порад, які допоможуть вам знизити страх публічних виступів і стати більш професійним оратором.

Обирайте тему виступу правильно.

Спочатку зрозумійте, що цікаво саме для Вас. Повірте, буде набагато краще, коли Ви оберете тему, в якій щось тямите – так можна більше зацікавити аудиторію. Також тема виступу має бути ще й актуальною.

Впевненість.

Ще до того, як Ви розпочнете свою промову, в аудиторії обов'язково вже складеться перше враження про Вас. Тому виходьте до своїх слухачів із рівною спиною та впевненими кроками. Також не починайте говорити відразу, коли виходите на сцену.

Зоровий контакт.

«Коли ви дивитесь комусь в очі, інша частина аудиторії розуміє, що ви звертаєте увагу на конкретну людину. Вони починають спостерігати за вами уважніше: по-перше, щоб побачити, що ви робите, а, по-друге, тому що вони сподіваються, що ви можете звернути увагу і на них», – каже Ніколь Дикер.

Замість того, щоб дивитися на десятки або сотні слухачів, виберіть для себе кілька осіб, які для вас є найбільш приємними, та дивіться на них почергово.

Виділяйте головну думку.

Зрозуміло, що Ви виступаєте з метою вплинути на свого слухача, тому під час виступу сформулюйте коротке речення, в якому є головний посил промови і повторюйте його під час виступу.

Головне – практика!

Завжди практикуйте свої ораторські вміння. З кожним разом Ваш виступ буде все кращим і кращим. Ви можете володіти хорошим мовленням, харизмою, але пам'ятайте, що без практики Вам буде важко стати професійним спікером.



Як уміти подобатися людям та знаходити друзів

▪ Марина Шкляр

Це – класичне питання, на яке немає точної відповіді. Адже всім вгодити неможливо і не потрібно, навіть старатися всім догодити, просто для того, щоб тебе любили. Проте є такі люди, до яких всі відносяться добре, в них немає ворогів, їм завжди легко знайти мову з іншими. Але чому? Що їх об'єднує? Насамперед, те, що вони завжди щирі з іншими, не навішують на оточуючих своїх проблем, завжди тактовні, ввічливі, спокійні та завжди щасливі й усміхнені... Цей перелік можна продовжувати, але краще зупинимося на кількох порадах, які дадуть змогу подобатися людям і бути привітно прийнятим у будь-якому товаристві.

Щиро цікався іншими людьми. Альфред Адлер, знаменитий віденський психолог, написав книжку «Що повинно означати для вас життя», в якій пише: «Індивідуум, який не виявляє цікавості до своїх побратимів – людей, переживає найбільші труднощі в житті і заподіює найбільшу несправедливість іншим». Це гірка правда, проте в нашому суспільстві найбільше таких особистостей.

В нью-йоркській телефонній компанії було проведено детальне вивчення телефонних розмов. Вона визначила, яке слово найчастіше використовують при спілкуванні. Ним виявилось слово «Я». Зокрема в 500 розмовах його використали 3990 раз. Дивно, правда? Тому, якщо ти хочеш мати друзів, роби що-небудь, що вимагає від тебе часу, енергії, безкорисливих почуттів та уважності до інших. Цікався іншими, не будь егоїстом, просто полюби ближніх і тобі будуть відповідати тим самим.

Усміхайся. :) Вчинки красномовніші за слова, а усмішка говорить: «Ви мені подобаєтесь. Ви робите мене щасливим. Я радий вас бачити». Просто зустрічай людей із радістю, якщо хочеш, щоб вони раділи зустрічі з тобою.

Ти не хочеш усміхатися? Тоді просто змусь себе це зробити і побачиш, результат перевершить очікування.

Якнайчастіше звертайся до людини за ім'ям. Є проста істина: для людини звук її імені є найсолодшим і найважливішим звуком людської мови. Більше того, люди так пишаються своїми іменами, що прагнуть їх увічнити будь-якою ціною. Наприклад, двісті років тому багатії платили гроші для того, щоб письменники їм присвячували свої твори. Зараз це вже вийшло з моди, але можемо сказати з упевненістю: для твоїх нових знайомих буде дуже приємно, коли ти їх називатимеш по імені.

Будь хорошим слухачем, заохочуй розповідати про себе. Джек Вудфорд в одному зі своїх творів писав: «Рідко людські істоти можуть встояти перед лестощами захопленої уваги». Тому постарайся бути уважним слухачем, цікався іншою людиною – і вона відповість тобі тим самим. Щоб бути цікавим, треба бути зацікавленим. Запам'ятай це і успіх у спілкуванні тобі гарантований.

Ну що, тепер ти знаєш, як сподобатися людям і подарувати їм хоч трішки щасливих моментів спілкування з тобою. Тому щоденно використовуй ці правила і вони тобі однозначно допоможуть.

Обережно – суржик!

▪ Вікторія Микитенко,

Дарина Левкович

Суржик нині є поняттям досить суперечливим. Це явище набуло широкого вжитку серед українського населення, яке значним чином надає українській мові статус непрестижної щодо розвитку.

Людина, яка звикла розмовляти суржигом, а саме сумішшю української та російської мов, за один день не перейде на літературну українську мову. Цьому передують ряд факторів, що є бар'єрами для спілкування. На мову людини передусім впливає те, як її виховують у сім'ї: якою мовою розмовляють батьки, така і закладається у підсвідомості дитини. Також носіями суржику стають люди, які недосконало володіють як українською, так і російською мовою, і не завжди зважають на правильність вживання лексики. Характерно і те, що суржигом розмовляють як мешканці сіл, так і міст. Але, насправді, в кожному регіоні України поширений «свій» суржик, і в іншому регіоні слова, які ми звикли вживати, можуть добряче «різати вухо».

То як же навчитися розмовляти красивою літературною українською мовою, яка б викликала повагу у співрозмовників і якою, власне, Ви самі б могли пишатися?

Побільше спілкуйтесь українською – це те, що не може замінити ні читання, ні слухання. Лише активно спілкуючись, ми якнайкраще засвоюємо лексику і вчимося говорити правильно. І це повинно бути не лише письмове онлайн-спілкування, а обов'язково живе, хоча би по телефону.

Читайте українські книги, статті, пресу – підшукайте літературу українською згідно до Ваших уподобань. Читайте! Навіть, якщо Ви читаєте лише розважальну літературу чи газети або журнали, вони також будуть корисними для удосконалення власного мовлення. Таким чином підтримаєте україномовну літературу і зможете поповнювати свій активний словниковий запас.

Переглядайте україномовні фільми – це хороший і легкий спосіб зануритись в україномовне середовище і засвоїти українську. Не полінуйтеся і пошукайте в Інтернеті цікавий фільм українською – поєднайте корисне з приємним.

Слухайте українську музику – можна знайти чимало музики різних стилів під власні музичні уподобання. Хто цікавиться – той знає, який широкий фронт українського андеграунду зараз існує. Інтернет надає колосальні можливості знайомства із сучасними гуртами.

Ці поради на перший погляд здаються занадто простими, але насправді вони є досить дієвими. Спілкуймося українською мовою сьогодні, завтра і завжди!



Я – журналіст, тому телефон – завжди поруч

▪ Дар'я Янчук

Журналіст – це людина, яка збирає, створює, редагує, підготовлює та оформляє інформацію для редакції, і тому вона потребує допомоги деяких мобільних додатків. Вони допоможуть усе чітко занотувати й зафіксувати, аби журналіст не забув жодної подробиці по дорозі в редакцію.

EVERNOTE – цей додаток є одним із інструментів для репортерів. У ньому є сканер та інструменти пошуку по тексту.

USTREAM – його використовують для живої трансляції відео та аудіо з прес-конференцій та брифінгів. Підтримує 3G, 4G, wi-fi.

AUDIONOTE – цей додаток використовується як на телефоні, так і на персональному комп'ютері. Він здійснює якісний запис голосу, під час якого можна робити навіть малюнки, а згодом об'єднати в один файл.

WORDPRESS – додаток допомагає керувати сайтом чи блогом із мобільного пристрою. Має чудовий набір інструментів для створення та редагування тексту. Можна прикріпляти фото, аудіо, відео, а також переглядати статистику.

HINDENBURG FIELD REECORDER – додаток може створювати радіопрограми та записувати інтерв'ю через Skype. До того ж, аудіо двох співрозмовників зберігаються як окремі файли: можна включати інші звукові матеріали, аби співрозмовник почув його та прокоментував.

Мобільна журналістика сьогодні є невід'ємною частиною роботи журналістів, адже ми ідемо пліч-о-пліч із сучасністю. Ці 10 мобільних додатків допоможуть створити контент із гарною візуалізацією, оперативно ділитися новинами в соціальних мережах у будь-якому куточку світу, змонтувати якісне відео, яке приверне увагу реципієнта.

PROMPTSMART LITE – є дві версії. В безкоштовній ви можете завантажити свій текст у програму, налаштувати параметри відображення, вибрати горизонтальну чи вертикальну орієнтацію. Якщо ж текст англійською, то додаток підлаштує швидкість тексту під ваш темп мовлення. В платній версії більший функціонал – дзеркальне відображення тексту, запис відео та аудіо, таймер і віддалене керування.

FIRST DRAFT NEWS – програма перевіряє правдивість інформації. Знадобиться журналістам, які шукають в соціальних медіа новини.

PICPLAYPOST – підійде для створення відеоколажів із музикою та миттєвої публікації в Instagram, Facebook чи Vine.

LUMA FUSION – програма для IOS. Має три доріжки для відео та п'ять для аудіо, титрів, вставок тощо. Це найкращий варіант для професіоналів.

DRAGON DACTATION (Speechy) – за допомогою цього додатку зможете розпізнати будь-який надиктований текст майже на 40 мовах світу. Цей текст можна буде зберегти і відправити собі на електронну пошту.

Як стати зіркою Instagram?

Підбірка програм для редагування фото

▪ Сніжана Тирпак

Гортаючи стрічку Instagram, вам, певно що, вже набридли прості, нецікаві світлини. Для того, аби урізноманітнити ваш профіль новими соковитими знімками, ми підібрали декілька цікавих та простих у використанні програм для редагування.

Snapseed

Серед безкоштовних додатків для редагування фото, Snapseed, безсумнівно, в лідерах. Тут дуже зручний і простий інтерфейс, але, тим не менш, із широким функціоналом. Меню розділене на два блоки – інструменти та фільтри. Перший для тих, хто точно знає, що хоче змінити в знімку, а інший – для отримання відмінної фотографії за кілька секунд.

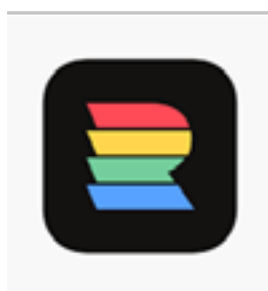
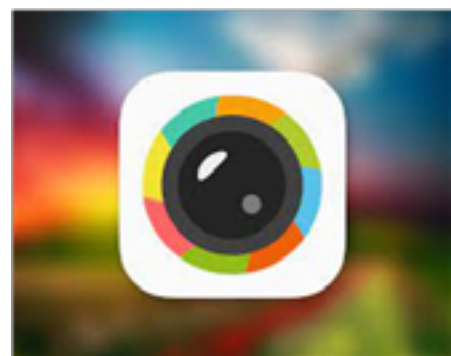


Photoshop Express

Безкоштовний додаток з безліччю якісних фільтрів і широким набором інструментів. Для дуже ледачих є функція автоматичного поліпшення фотографії.

Rookie

Програма з досить високим рейтингом і великою кількістю задоволених користувачів. Тут є безкоштовний функціонал, який, до речі, досить великий та з легкістю може конкурувати з платними побратимами. Rookie пропонує велику кількість фільтрів, які розділені на блоки за жанрами фотографії, що значно полегшує вибір потрібного фільтру.



RNI Films

Які належить хорошему додатку для обробки фотографій, RNI Films має ряд корисних інструментів, а також набори фільтрів. Ця програма особливо сподобається фанатам вінтажної фотографії, оскільки більшість фільтрів – саме такі.

Filterra

Ще одна відмінний безкоштовний додаток. Крім стандартного набору інструментів, Filterra дозволяє працювати з кривою локально. Програма володіє дуже зручним інтерфейсом – всі інструменти та фільтри розділені на блоки. Крім цього, тут є кумедні стікери.

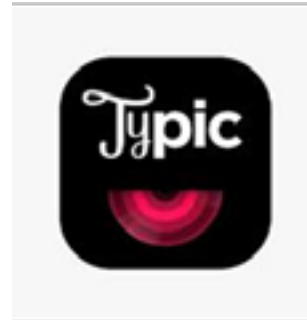


Mextures

Ця програма, певною мірою, є специфічною, але дуже цікавою. Додаток пропонує величезний вибір незвичайних текстур. Крім цього, їх тут можна створювати та додавати самостійно. Застосунок для тих, хто любить яскраві і насичені ілюстрації.

Typic

Програма може автоматично змінювати розмір знімку до квадрата – стандартного формату світлин в Instagram. Безкоштовні фільтри, рамки, шрифти та інші цікаві можливості дозволять перетворити вашу світлинку на витвір мистецтва. Також дуже приємним є інтерфейс програми, що робить роботу в Typic комфортною.



У вас є смартфон з камерою і найкращі програми для редагування фотографій. Що ж далі? Чи достатньо цього для створення «шедеврів»? Однозначно – так! Але якщо ви хочете дивувати своїми знімками, то обов'язково ознайомтеся з наступними секретами вдалої обробки фотографії. *Як правильно це зробити? Секрети вже перед вами:*

- світлі та яскраві фотографії завжди привертають увагу;
- редагуючи знімок, додайте освітлення на кілька пунктів;
- не варто перегинати з насиченістю (оптимальним є показник + 5);
- фото з рівною перспективою виглядають краще – скажемо «ні!»

поваленим горизонталю;

- обирайте ті фільтри, які підходять знімку за жанром: портрет, пейзаж, натюрморт.

Ці прості рекомендації допоможуть вам у створенні ідеального знімку. Фотографуйте при якісному освітленні, думайте про те, що потрапляє в кадр і не забувайте налаштовувати експозицію. Сучасні смартфони дозволяють робити професійні світлини кожного дня і ділитися ними з оточенням буквально в один момент.



Медіа лайфхаки!

Як проводити час в мережі

▪ Вікторія Микитенко,
Дарина Левкович

Через карантин усі студенти змушені працювати й навчатися дистанційно – а, отже, величезну кількість часу ми проводимо перед екранами своїх гаджетів. Редакція журналу підготувала для вас добірку сайтів, яка допоможе як початківцю, так і досвідченому журналісту проводити час у Інтернет-просторі продуктивно.

Raw

Ви не знаєте, як показати читачам таблицю з великою кількістю даних? Raw перетворить її на «хмарку», відредагує картинку і ви з легкістю зможете її використати у власному матеріалі. Дуже простий сервіс!

Google Trends

За допомогою цього сервісу ви відслідкуєте активність пошукових запитів. Статистика Google показує «найактивніші» країни та міста, кількість запитів і таке інше. Також дані можна відсортувати за регіоном чи відрізками часу й отримати інформацію з красивим графіком.

Мова – ДНК нації

Це освітній проект, який допоможе кожному вивчити, перевірити та вдосконалити свою українську мову. Тут ви можете знайти цікаві вправи, тренінги, диктанти і бібліотеку правил.

А для тих, хто цікавиться журналістикою та планує пов'язати з нею своє майбутнє, ми зібрали добірку онлайн-курсів, аби ви змогли отримати навички в медіа, не виходячи з дому.

ІНТЕРНЕТ-МЕДІА

Цей курс корисний для тих, хто цікавиться інтернет-виданнями. Тут ви зможете ознайомитися із принципами роботи інтернет-редакцій.

Сайт: Prometheus.

Мова курсу: українська.

Вартість: безкоштовно.

https://courses.prometheus.org.ua/courses/KNU/103/2015_T2/about

Онлайн-курс «Новинна грамотність»

Медіа-експерти пояснюють, як створюються новини, які існують професійні стандарти, як можуть маніпулювати медіа суспільною думкою через новини і, загалом, як соцмережі міняють сприйняття новин звичайними людьми.

Сайт: Відеотека.

Мова курсу: українська.

Вартість: безкоштовно.

<https://video.detector.media/special-projects/novynna-gramotnist-i22>

Онлайн-курс із громадянської журналістики

Курс, пройшовши який, ви зможете легко орієнтуватися в сучасному інформаційному просторі, стати його активною частиною та впливати на події.

Сайт: СторіМейкер.

Мова курсу: українська.

Вартість: безкоштовно.

<https://school-cj.org/courses>

Як розуміти соціальні мережі?

Спеціальний проект від ВУМ, де користувачам пропонують познайомитися з інструментами соцмереж задля ефективного просування своїх видань.

Сайт: ВУМ («Відкритий університет Майдану»).

Мова курсу: українська.

Вартість: безкоштовно.

<https://vumonline.ua/course/how-to-understand-social-networks/>

Коли журналістика стала справою життя

▪ Зоряна Бондарчук

Настав час поділитися з вами історією молодого, проте вже досить відомого журналіста Сергія Косюченка – звичайного хлопчини з села Скрагівки, що на Житомирщині, який зміг обрати правильну стежку – професію, яка приносить йому, в першу чергу задоволення.

Нам вдалося поспілкуватися з Сергієм, тому далі ви дізнаєтеся: чому Сергій обрав журналістику, а саме – телевізійну, чи виникали сумніви при виборі професії, чи тяжко поєднувати роботу з навчанням та ще багато цікавого.

– Давай розпочнемо з самого початку: зі школи. Чи одразу ти орієнтувався саме на сферу журналістики?

– Пригадую 11 клас... Постійні роздуми про подальше життя... Визначитись було дуже складно. Ці підліткові роки невизначеності... У планах було стати лікарем-хірургом. Роздумував навіть про те, що хочу бути священником. Також неодноразово думав про кар'єру журналіста. Із медициною якось не склалося, а щоб стати священником не вистачило року (до духовної семінарії вступали у 18 років, мені на момент закінчення школи було 17). Саме з того часу журналістика буквально заповонила моє серце. Складання ЗНО, подача документів, і нарешті, я – студент Житомирського державного університету імені І.Франка

– Коли ти остаточно зрозумів що «так, це саме те, чим я хочу та буду займатись»?

– З першого ж дня в університеті я відчув шалене бажання навчатись. Звісно, в першу чергу цьому посприяли неймовірно круті викладачі, від яких неможливо не мотивуватись. Минув перший курс і саме тоді я почав усвідомлювати, що хочу працювати у журналістиці, а саме – у телевізійній.



Фотографія з фейсбук-сторінки Сергія

– **Ти почав працювати на Суспільному ще під час навчання в університеті? Як вдалося поєднувати?**

– На телебаченні я працюю вже майже 5 років. Почав свою кар'єру навчаючись на другому курсі університету. Зранку – три пари, після обіду – два сюжети. Поєднувати було складно. Так тривало рік. Згодом – індивідуальний план навчання і робота, робота, робота.

– **Чому саме тележурналістика?**

– Тележурналістика – це кохання з першого погляду. Телевізійна журналістика, новинна редакція стала для мене другим домом. Відрядження на різноманітні події, знайомства із проблемами, переживаннями та успіхами жителів усієї Житомирщини і саме це давало поштовх постійно вдосконалюватись та працювати ще більше. Журналістика на суспільному мовнику – це об'єктивність та чесність стосовно глядача. А для мене журналістика – справа життя.

– **Які поради ти можеш дати журналістам-початківцям?**

– Журналістам-початківцям можу порадити одне – розвивайтеся, шукайте, не упускайте можливостей та не зупиняйтеся на шляху до своєї мрії, яким би довгим та тернистим не був цей шлях.



Мотивація vs прокрастинація

▪ Яна Соколівська

Мотивація та прокрастинація – досить гучно обговорювані теми ХХІ століття. Багато статей, порад у різних форматах – та якби ж ще від того вирішувалися наші питання, еге ж?

Провівши опитування серед студентів ІІ курсу Житомирського державного університету імені Івана Франка, стало зрозуміло, що 80% зіштовхуються саме із проблемою прокрастинації.

Що ж таке ця прокрастинація? Простіше кажучи, це відкладання важливих справ на «потім», яке в принципі може і не настати.

Зрозуміло, що причини можуть бути різні і це залежить від ряду факторів: бажання, можливості, мотивація робити те чи інше. Так, останнє якраз прямо впливає на виконання справ, адже якщо ми не вмотивовані і змушені щось робити через додаткові зусилля, то часто спрацьовує людський фактор – неприйняття і заперечення дійсності. Як ви вже здогадалися, результати від такої (не)роботи будуть плачевні.

То як же припинити відкладати життя? Усе просто (хотіла б я сказати), але головне почати і нарешті стати на цей правильний шлях.

По-перше, варто розібратися із пріоритетами. Що для вас є найважливішим на даний момент? Які б сфери ви хотіли підтягнути? Що, на вашу думку, можна було б покращити?

По-друге, пишійть план. Так, знаю, звучить досить банально, проте із власного досвіду скажу, що немає більш ефективної речі для початку боротьби із прокрастинацією.

Наступний крок безпосередньо залежить від попереднього: виокремлюйте менш приємні задачі і використовуйте правило «з'їсти жабу» – про нього детальніше пише Брайан Трейсі у книзі «Зроби це зараз. 21 чудовий спосіб зробити більше за менший час». До речі, зараз також є достатньо мотиваційних книг на будь-який смак – як хороший варіант для додаткової допомоги, аби взяти себе в руки.



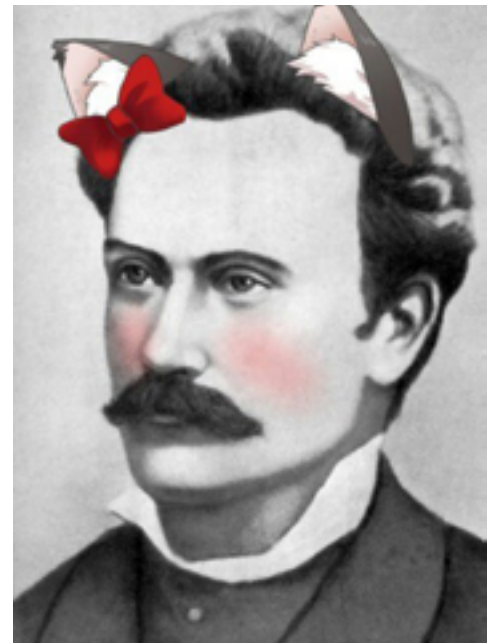
Насправді, наше життя надто коротке і навіть цей момент, коли ви читаете і аналізуєте цю статтю, уже не повториться.

Беріть максимум із кожної хвилини, припиніть дивитися на чужі досягнення, заздрячи чи захоплюючись, робіть так, щоб саме ви ставали взірцем для когось, але, в першу чергу, звичайно ж для Себе.

Живіть це життя прекрасно!

Франкотики про...

- Анастасія Петрук



Студенти – дуже цікавий народ. А студентське життя – завжди неспокійне, наповнене всілякими пригодами та думками...

Що на думці в студента? Сесія, сім'я, друзі, книги, вечірки? Ви навіть не здогадуєтесь, наскільки глибокими є ці молоді люди, які думки їх відвідують щодня. Студент на все має свою думку: індивідуальну та актуальну. Багато дорослих не зважають на них, мовляв, ще не доросли, зовсім діти. Але це зовсім не так!

У період карантину важливо бути обережним та зберігати дистанцію. Тому на сторінці в Інстаграм я провела опитування серед студентів різних курсів та факультетів на близькі та важливі для кожного з них теми. Цікаво, що живе в головах молоді? Гайда знайомитися з їхніми думками та переживаннями разом!

Ось що думають наші «франкотики» про:

Якісне навчання

Тетяна, перший курс: «Ідеальний варіант навчання, як на мене – коли матеріал предмету викладають так, що тебе це... дійсно зацікавлює, захоплює, коли хочеться дізнаватися більше та більше»;

Сніжана, другий курс: «В першу чергу, це компетентні викладачі. Від них дуже багато що залежить, насправді, в тому числі й сприймання матеріалу студентами, їхнє ставлення до навчання»;

Анна, другий курс: «Якісне навчання – це таке навчання, якому приділяють належну увагу обидві сторони: як викладач, так і студент»;

Володимир, другий курс: «Коли з профільних дисциплін отримуєш не лише теоретичні знання, а ще й практичні вміння – це просто ідеально»;

Юлія, третій курс: «Думаю, багато хто погодиться з тим, що дійсно якісне навчання – це рівний розподіл теорії та практики з відповідальним ставленням викладача»;

Яна, другий курс: «Надважливим у цій справі є взаємозв'язок із досвідченим професіоналом та його фітбек»;

Ксенія, другий курс: «Впевнена, що це сучасність та актуальність знань, практикоорієнтованість та новітні форми подачі інформації, не дарма ми студенти 21 століття»;

Аріна, перший курс: «Коли матеріал викладається зрозуміло та доступно, так, аби студенти дійсно навчилися чомусь, а не завжди й усюди використовували популярне правило трьох З: зазубрив – здав – забув»;

Надія, другий курс: «Звісно ж це практичні знання, а не занудні класифікації старих академіків»;

Катерина, четвертий курс: «Зараз пари проходять дистанційно і, на жаль, неякісно. Викладач приходиться «аби відчитати пару». Тому заняття дуже нудні, монотонні, ти сидиш – і нічого не робиш. Викладач, насправді ж, може зацікавити студентів та хоча б навести цікавий, актуальний приклад. Я називаю це «навчальна халтура». Це по-перше. По-друге, викладачі часто не звертають увагу на якість виконаних нами завдань.

Прочитав, відповів, здав – молодець, ходімо далі. Не так має виглядати ідеальне сучасне навчання. Ідеальна пара для мене – та, яка проходить в неформальній обстановці. Наведу приклад. Одна моя викладачка, якщо було холодно в аудиторії, пригощала нас чаєм та печивом, вона влаштовувала різні вікторини, аби ми краще запам'ятали та засвоїли якусь інформацію. Зараз вона дає нам активні посилання на весь матеріал, який викладає, з доступом до нього 24\7, виділяючи в ньому головне, на що нам варто звернути увагу. Вона наводить корисні приклади із власного життя. Це приваблює та дає натхнення й мотивацію вчитися краще».

Сім'ю та сімейні цінності

Вікторія, другий курс: «Сім'я для мене – це близькі люди, які завжди прийдуть на допомогу. Сім'я – це дружба, зв'язок душі та сердець, який неможливо розірвати чи зруйнувати»;

Тетяна, перший курс: «Скажу лише чотири слова: любов, взаєморозуміння, праця та допомога»;

Сніжана, другий курс: «Сім'я – це те, що у кожного з нас має бути на першому місці, не зважаючи ні на що»;

Юлія, третій курс: «Все просто – це люди, яких ти любиш. Люди, які люблять тебе у відповідь. І ця любов – не «за щось», а «попри все»;

Яна, другий курс: «Сім'я – це затишок. Це місце, де тебе чекають та приймають»;

Дар'я, другий курс: «В першу чергу – це мама, тато, сестра... Але сім'єю може стати і людина іншої крові: це твої друзі, на яких ти можеш покластися, яким ти віриш та довіряєш».

Ксенія, другий курс: «Для мене це підтримка, стабільність та місце сили. Коли весь світ проти тебе – ти не здаєшся, бо знаєш, що за тобою є люди, які допоможуть та дадуть поштовх уперед. Як не дивно – це питання досить складне, бо важко виразити те, що на душі, саме словами».

Ідеальний відпочинок

Вікторія, другий курс: «Найкращий відпочинок – у колі друзів, десь в лісі чи на дачі. Ближче до природи, бо на чистому повітрі – чисті думки»;

Анна, другий курс: «Справжній відпочинок – це відпочинок душі. А його можна створити, на мою думку, прогулянкою в лісі чи в парку»;

Володимир, другий курс: «Звісно ж на природі. Особливо – на риболовлі, де панує спокій, мир та похлюпування води»;

Антон, другий курс: «Лягти в ліжечко з чашечкою теплого духм'яного чаю та дивитися фільм – мій улюблений вид відпочинку»;

Яна, другий курс: «Він може бути дуже різним, насправді. А ідеальний – це коли на душі стає комфортно і внутрішній ресурс поповнюється»;

Аріна, перший курс: «Напевно, це опинитися на самоті десь на березі моря, аби зібратися з думками. Але я також є прибічником активного відпочинку: спорт, подорожі і таке інше»;

Дар'я, другий курс: «Ідеальний відпочинок для мене буває різним. Найчастіше це перегляд фільму, прогулянка з друзями. Також я обожаю ходити до залізного мосту в своєму селі: там я дійсно можу відпочити душею»;

Надія, другий курс: «Все досить прозаїчно: ліжечко, книга, відеогра».

Колектив

Дар'я, другий курс: «Колектив – дуже важлива штука. Це ціла екосистема: щоб мати сприятливі умови для співіснування, потрібно поважати та підтримувати один одного. Треба стати сім'єю, яка працює задля однієї мети (наприклад, розквіт компанії, високі рейтинги)»;

Анна, другий курс: «Колектив сьогодні дуже важливий для людини. Лише в хорошому колективі мені хочеться плідно працювати»;

Юлія, третій курс: «Без колективу сьогодні нікуди. Без дружнього колективу. В токсичному ж, як на мене, продуктивність кожного та якість праці лише знижується»;

Антон, другий курс: «Людина – соціальні істота. Тому колектив, колективна праця – це те, що нам подаровано природою. Такі корисні дарунки втрачати чи ігнорувати не можна. От кажуть: «Одна голова добре, а дві – краще». Тож чим більше цих голів – тим краще їм живеться»;

Яна, другий курс: «На жаль, все життя з цим якісь проблеми... Але, загалом, так – колектив важливий. Як мінімум, для створення сприятливих умов для досягнення мети»;

Аріна, перший курс: «На мою думку, праця в колективі – надважлива річ в сучасному світі. Коли колектив хороший – то й життя цікавіше. Також, це постійна підтримка, допомога та спільні інтереси»;

Ксенія, другий курс: «Особисто для мене, чесно кажучи, колектив не дуже важливий чи, скоріше, не дуже необхідний. Більшість роботи я виконую сама і не звикла делегувати її на когось ще. Себе я з легкістю можу контролювати та передбачити кінцевий результат. Робота в колективі – це гра в лоторею, де не знаєш, де саме є слабке місце»;

Катерина, четвертий курс: «Вдалий колектив – це твої однодумці, в першу чергу. Головне, аби це були люди, які розуміють тебе, твої ідеї. Робота в колективі має бути побудована коректно. Тому має бути людина, яка ним керує. Мова йде не про тотальний контроль, а про відповідальність, генерування ідей, збір інформації, розподіл роботи між усімаланками. Колектив може бути поділеним на дві групи, на жаль: сильні та слабкі. Це неправильне влаштування роботи, такий колектив з мізерною вірогідністю досягне мети. У мене був як позитивний досвід роботи в колективі, так і негативний. Тому я знаю, що слово «колектив» може набувати різного значення. Ідеальний колектив – це люди, які серйозно відносяться до своєї справи. Коли хтось не справляється – механізм не зупиняється, бо завжди знайдеться той, хто допоможе».



Майбутнє людства

Тетяна, перший курс: «З надією, скоріше, хочу сказати, що бачу наше майбутнє без фізичного та морального насилля, без терактів, воєн... Але це нереально. Тому в майбутньому я бачу гарну природу та не менш прекрасну архітектуру, з огляду на сучасні людські можливості та здібності. Сподіваюся, вони будуть застосовані в правильному руслі»;

Володимир, другий курс: «Занепад застарілих професій та повний перехід від реального буття до віртуального – таким я бачу наше майбутнє»;

Яна, другий курс: «Це щось незрозуміле. І реформоване»;

Ксенія, другий курс: «Бачу наше майбутнє не зовсім радісним. Є багато проблем, які вже зараз роблять неможливими певну кількість процесів, без яких майбутнє суспільство не функціонуватиме»;

Дар'я, другий курс: «Я завжди з подивом дивлюсь у майбутнє, зважаючи на сьогодні. Хлопці фарбують нігті, дівчата ідуть в армію – світ кардинально змінюється, постійно. Складно за ним спостерігати та передбачувати майбутнє. Вірю, що залишаться лише справжні чоловіки та жінки. Також, хочу зауважити, що людям треба задуматися над екологічною катастрофою, яка, безумовно, станеться вже через декілька років.»;

Антон, другий курс: «Майбутнє залежить від кожної людини та її сприйняття світу. Але, дивлячись на сучасне молоде покоління (учні шкіл), у мене сльози на очі навертаються. Думаю, саме наше з тобою покоління змінить нашу країну та майбутнє на краще. Не все втрачено, є що рятувати – то чому б не докласти зусиль та не зробити світ кращим?»



...Проводивши опитування, я не побачила ні однієї відповіді про алкоголь, відречення від сімейних цінностей чи ігнорування сучасних проблем, які гостро стоять перед нами. Наші студенти, дійсно, хочуть навчатися, здобувати знання, аби, згодом використати їх належним чином, для покращення нашого спільного майбутнього. Від старшого покоління іноді лунають слова про те, що ми, студенти – втрачені. Але, з огляду на ті відповіді, які були сказані без прикрашень, щиро – чи можна стверджувати, що світ приречений?

«Журналіста годують ноги, а комунікатора...»

Журналіста годують ноги, а комунікатора – язик. Той самий, що без кісток та гострих, той, що не відсохне, той, що не втримати за зубами. А мета комунікатора – розв'язати його іншим.

Інформація сьогодні – це найбільша цінність кожної людини (після життя, звісно ж). Інформація може врятувати, допомогти, підтримати, збагатити. І, навпаки, занести, згубити, втопити, підставити. Все залежить від того, хто її здобуде та як нею розпорядиться. Комунікатор же – власник інформації.

Комунікативні навички, на сьогоднішній день, є одними з найголовніших та досі найперспективніших. За допомогою мови та мовлення комунікатор може досягти будь-якої мети, бо не дарма кажуть: «Язык до Києва доведе».

Впевнений в собі комунікатор, який володіє своєю мовою, має найбільш ефективний вплив на будь-яку аудиторію (нечисельну чи, навпаки, масову). Завдяки своїй розмовній діяльності він стає просто нездоланим: постійно спілкуючись з різними людьми, комунікатор здобуває нові корисні знайомства, важливу інформацію та авторитет серед інших. Впевнене мовлення може переконати слухача, якою б абсурдною не була озвучена інформація. Хоча зловживати цим не варто: рано чи пізно таким чином можна зазнати слави «марнослава».

Без усіляких сумнівів стверджую: язик – головний інструмент комунікатора, який, за правильного використання, не залишить свого власника без шматка хлібу.

Анастасія Петрук

Відомий факт – новини необхідно висвітлювати оперативно. А це означає, що журналістові треба крутитися наче білка в колесі: інфоприводи не знаходяться в одній точці. Чим більше таких переміщень із місця на місце може витримати працівник ЗМІ, тим краще для нього. Адже журналіста годують його ноги. А що ж можна сказати про комунікатора?

Комунікатором може бути кожний журналіст, адже комунікатор – суб'єкт комунікації, який передає повідомлення. Однак не кожен комунікатор є журналістом. Маркетолог, рекламіст, педагог, політик – і це ще не весь перелік професій. Комунікатор перш за все є людиною, яка під час спілкування цілеспрямовано здійснює вплив на інших, при цьому ретельно підбираючи слова. Цицерон якось сказав: *«Найбільша цінність оратора – не тільки сказати те, що потрібно, але й не сказати того, чого не треба»*. Це можна і співвіднести із діяльністю комунікатора.



Тож, якщо журналіста годують його ноги, то комунікатор заробляє на життя своїм мовним апаратом та мізками. Правильна дикція, гарно поставлений голос, вміння керувати інтонацією та правильно розставляти логічні і психологічні паузи допомагають фахівцеві досягти тієї мети, яку він ставить, здійснюючи вищезгаданий цілеспрямований вплив. Проте варто не забувати, що не останню роль при спілкуванні грає і те, про що говорить комунікатор. Як казала героїня серіалу «Свати»: *«Люба, чи не могли б ви пропускати слова не лише через рот, а і через мозок?»*. Ніяка харизма, правильно поставлена інтонація чи чарівний голос не зможуть врятувати від комунікативного провалу людину, яка говорить безглузді речі.

Язык та мізки. Ось, що годує комунікатора.

Назарук Надія

Поширюються чутки, що журналіст і комунікатор достатньо схожі за значенням поняття. *Та чи дійсно це так?* Спробуємо розібрати на основі вислову: *«Журналіста годують ноги, а комунікатора – слово»*.



Почнемо з журналіста. Останнім часом це доволі популярна професія, яка лише набирає свої оберти. У неї багато особливостей. Однією з них є постійний рух. Саме тому й виник вислів – *«журналіста годують ноги»*. Перш за все, це пов'язано з тим, що журналісту необхідно бути в центрі подій. Він виступає першим з тих, хто збирає та обробляє інформацію. Іноді обставини складаються так, що журналісту доводиться працювати наперед. *Наперед? Як це можливо?* Бувають такі загальновідомі події, інформація про які з'являється раніше, ніж вони відбуваються. Це дає змогу працівникам ЗМІ підготувати загальну інформацію, яка в подальшому потребуватиме лише редагування. Таким чином, журналісти знаходяться в постійній гонитві за інформацією, що дозволяє їм заробляти на життя.

Комунікатор – не зовсім професія, імовірно, це роль. В ролі комунікатора може виступати кожен з нас, а от професійно цим займаються одиниці. Головною метою такої комунікації є ціленаправлений вплив на партнерів по спілкуванню. Таким чином, головною його зброєю можна вважати слово. Слова можна подавати з різною метою. Саме в цьому головна особливість комунікатора – він вибудовує різні стратегії комунікації. Такі вміння затребувані в бізнесі, політиці, де постійно потрібно знаходити підхід до людей. Тому гроші – це питання декількох слів.

Отже, порівнявши ці два поняття, можна сказати, що вони достатньо різні за значенням. Та це не заперечує те, що журналіст може бути комунікатором, а комунікатор – журналістом.

Гайдар Володимир



Книги, які змінять життя

▪Вероніка Юзепчук

«Читання книги - це ніби розмова з найкращими людьми минулих століть» Декарт.

Книга завжди була і буде дієвою «зброєю» здатною змінити погляди людини. Читання допомагає нам знайти себе, своє внутрішнє «я» та знайти відповіді на багато запитань, які так нас цікавлять. Завдяки книгам ми можемо поринути в минуле, дізнаючись все більше й більше нового. Книги дозволяють читачам прожити життя своїх героїв. На мою думку книги дозволяють отримати величезний досвід, адже завдяки читанню ти розумієш, як в світі все взаємо пов'язано та влаштовано.

Я вже кілька років захоплююсь психологією. Чому саме книги такого жанру?

Завдяки психології ми можемо дізнатися про людину багато чого нового. Ви навчитеся визначати власні кордони. Психологія допоможе зрозуміти, як правильно поводити себе в стресових ситуацій, розповість про те, як бути витривалим та ще багато чого цікавого. Сьогодні я поділюся з Вами ТОП-п'ять книгами, які змінять ваше життя.

«П'ять мов любові» Гері Чепмен

Ця книга дуже легка і зрозуміла в читанні. В ній розповідається про те, що існує п'ять мов любові: слова підтримки, час, подарунки, допомога та дотики. Книга допоможе знайти спільну мову з коханою людиною, дітьми та батьками. Я рекомендую цю книгу для обов'язкового прочитання як і тим, хто уже має власну сім'ю, так і для людей які в майбутньому будуть будувати відносини.

**«Тонке мистецтво пофігізму»,
Марк Менсон**

Невеличка книга з дуже важливими думками. Мені подобається стиль написання, все чітко та зрозуміло. В цій книзі автор демонструє нам яскраві приклади, як з власного життя, так і з життя інших людей. Ця книга про вміння брати відповідальність за власне життя.

**«Магія ранку»
Хел Елрод**

Прочитання цієї книги вмотивує Вас змінити свій ранок та налаштує на продуктивний день. Основна тема книги – вставати зранку трішки раніше, займатися медитацією, читанням, спортом. Ця книга розповість про безліч корисних звичок, які змінять ваше життя!

**«Бог ніколи не моргає»
Регіна Бретт**

У авторки цієї книги була нелегка доля. Регіна Бретт переборола рак. Все своє життя вона сама виховувала дочку, стала письменницею, не дивлячись на те, що довгий час її статті ніхто навіть не читав. Якщо Ви загублені, не впевнені в собі та думаєте, що Ваше життя складається якось не так, як того хотілося б, ця книга саме для Вас.

**«Щасливі люди читають книжки і
п'ють каву»
Аньєс Мартен-Люган**

Ця книга про непросту долю жінки, яка втратила чоловіка та доньку. Читаючи цю книгу я пережила всі емоції та була захоплена від початку до кінця. Я повністю поринула в історію життя головної героїні. Книга була прочитана мною на одному диханні.

Книги, про які я розповіла дійсно дуже вразили мене та дали дуже цінні поради. Отож, друзі, не відкладайте читання на потім, розпочинайте

University aesthetics: фільми на студентську тематику

▪ Надія Назарук

Тема школярства є однією з найулюбленіших у кіноіндустрії. Готові посперечатися, що бодай один фільм на шкільну тематику ви зможете назвати одразу, не роздумуючи. Проте чи зможете ви пригадати хоча б один фільм про студентство? Той період, коли виходиш з-під батьківського крила й робиш свої перші кроки в доросле життя... Наша редакція вважає, що проблеми студентів також заслуговують на репрезентацію в кінематографі, а тому ми підбрали для вас найкращі фільми про студентство.

«Соціальна мережа» (2010)

Жанр: драма, біографія

Сюжет: фільм розповідає історію створення соціальної мережі Facebook, а також про її засновника, Марка Цукерберга. Звичайний гарвардський студент за ніч створює сторінку, яка дозволяє сформувати рейтинг студенток за привабливістю – перший прототип всесвітньо відомого Facebook. Проте чи зможе герой відстояти свої права на мережу в суді, коли противниками стануть його роботодавці?



«Білявка в законі» (2001)

Жанр: комедія

Сюжет: стрічка розповідає про красуню Ель Вудс, президентку жіночого університетського клубу. Її хлопець вирішив покласти кінець їхнім стосункам, аргументуючи це тим, що Ель несерйозна особа і йому краще було б зустрітися зі скромною дівчиною з пристойної сім'ї. Героїня планує змінити думку свого колишнього, а тому відправляється вслід за ним до Гарварду, щоб довести, що вона здатна на більше.

«Коматозники» (2017)

Жанр: трилер, драма, жахи, наукова фантастика

Сюжет: ремейк однойменного фільму 1990 року показує нам історію про групу студентів-медиків. Студентка Кортні пропонує однокурсникам зібратися в підвалі лікарні та тимчасово зупинити її серце. А що, якщо їм вдасться знайти відповідь на питання «Чи існує життя після смерті?»? Згодом кожен студент із групи спробує пережити клінічну смерть. Але поступово експеримент виходить з-під контролю, і героям доводиться зустрітися із його жахливими наслідками.



«Університет монстрів» (2013)

Жанр: мультфільм, комедія

Сюжет: стрічка є пріквелом до мультфільму «Корпорація монстрів». У центрі історії так добре відомі нам герої: Майк Вазовськи та Саллі. Майк нарешті здійснює мрію свого дитинства: вступає до Університету монстрів. Проте ні викладачі, ні інші студенти не вважають Майка достатньо страшним. До того ж, його однокурсники, серед яких і Саллі, постійно дразнять героя. Майк вирішує спробувати довести всім свою страхітливість на Страшильних іграх.

«Як уникнути покарання за вбивство» (2014-2020)

Жанр: драма, трилер, детектив

Сюжет: успішна юристка Анналіза Кітінг викладає в університеті цікавий курс із юридичного права під назвою «Як уникнути покарання за вбивство». Героїня вважає, що для студентів важливо знати не лише теоретичну частину, а й дослідити практичну. Вона пропонує чотирьом студентам, які закінчать її курс на відмінно, місце у своїй компанії. Між студентами починається справжня війна за місце.





6 ЧУДЕС ЖИТОМИРЩИНИ

▪ Вікторія Гнатюк

Житомирщина – земля прадавня, древлянська, житницька. І куди не кинь оком – зачаровує багатобарвне вбрання мальовничої поліської природи. Редакція журналу «Редакторська скриня» запрошує у дивовижну подорож...

Камінне село — особливе місце на теренах Житомирщини.

Геологічний заказник «Камінне село» на Олевщині стає дедалі популярнішим. Це дійсно казкове місце, але історії його походження різняться, версії — від наукових до фантастичних.

«Є дві наукові версії про появу цієї місцини. Перша давніша — льодовикова. Нібито льодовик колись рухався і притягнув його зі Скандинавії. Азарахунок тих рослин, які тут збереглися, це свідчення, що ця місцевість наближена до гірської», — розповів член національної спілки краєзнавців в Україні Юрій Халімончук.

Хоча заказник дещо нагадує село із хатинками та вуличками поміж ними, але з наукової точки зору це навал величезних кам'яних брил. Проте у народі існує кілька легенд пов'язані із виникненням цього чудернацького місця. Битва між Богом і дияволом — ще одна особлива легенда цього місця. Люди, які бувають у Камінному селі, загадують найпотемнішу мрію, вірять: обов'язково збудеться.

Каміні-велетні, щілини, між якими не всі можуть пройти, не лише через фізичні особливості. Іноді енергетично важко подолати вузьку доріжку між брилами. І звісно це не всі особливості неймовірного Камінного села. Не зважаючи на усі наукові пояснення, це місце не втрачає таємничість, а для туристів назавжди залишиться чарівною загадкою.



Археологи віднайшли загублене місто часів Київської Русі

Випадково віднайшли давно загублене городище часів Київської Русі у Городниці Новоград–Волинського району. Археологи виявили оборонні вали та давньоруські матеріали, які у минулих століттях використовували у побуті й обороні. Саме у Городниці знайшли так званий «Городницький скарб» — 38 срібних монет часів князів Володимира та Святополка.

«Воно топографічно начебто виділяється. Вал практично повністю знищений, але та характерна частина, яка може казати, що це оборонне укріплення, вона залишилася і саме це нашттовнуло мене на думку, що треба ретельно оглянути навколо території», — каже старший науковий співробітник Інституту археології НАН України Андрій Петраускас.

Є можливість побачити мамонта

Краєзнавці кажуть, особливість саме нашого експонату в тому, що мамонт й дійсно жив на теренах Житомирщини. У підвалі Свято-Хрестовоздвиженського кафедрального собору знаходиться розібраний скелет мамонта. Сторонніх до приміщення не пускають.



Скелет мамонта вже кілька десятків років прихований від очей житомирян. Містом почали ширитися чутки, що кістяк мамонта вже знаходиться у чийсь приватній колекції.

«Ну його взагалі ніхто не бачив вже більше 20 років. Проскакували лише якісь фотографії в Інтернеті. Я прихожу туди, кажуть: «так він у нас», прихожу сюди, кажуть: «Так, стоїть», приходжу туди, кажуть: «Ні, він давно на реставрації, ось такі нестикування відбувається. Тобто мені почало здаватися, що він вже знаходиться в якійсь приватній колекції. І не тільки я так думаю, думав» — каже блогер Артем.

Музей у Новограді-Волинському – культурна спадщина Лесі Українки

До 150-річчя Лесі Українки у Новоград-Волинський до садиби Косачів привезли воскову Лесю. Відмітимо, що культурну спадщину Лесі Українки роками примножувала директорка музею Віра Римська. Вона віддала музею майже 65 років, і вважає свою роботу справою всього життя.

На честь Лесі в літературному музеї погасили іменну марку в особливому дизайні. Незабаром українці зможуть її придбати у всіх відділеннях Укрпошти.

Музей складається з двох будинків, з'єднаних перехідною галереєю — помешкання, у якому 25 лютого 1871 року народилася Леся Українка, та сусіднього будинку, де жили міщани Окружки. Сергій і Степанида Окружки були власниками будинку, у якому протягом 1870-1873 рр. проживала сім'я Косачів.

У меморіальному будинку відтворили дитячу кімнату Лесі Українки, вітальню, робочий кабінет Косачів. У музеї експонуються оригінальні речі родини Косачів-Драгоманових, їхніх друзів: українське вбрання, прикраси, чашечка, пенал для олівців, які за словами Ніни Косач, належали Лесі Українці, іграшковий рублик, картина «Волинська хата», книги «Итоги науки», скатертину, дзеркало, керсетка, сорочка, вишита за узорами Олени Пчілки, дерев'яні шкатулки, аптечна шафа, крісло, жіноче портмоне, посуд, віяло, мушля та інші речі.



У будинку, де жили Окружки, функціонує відділ вшанування пам'яті Лесі Українки, де експонуються літературна спадщина поетеси, переклади її творів, сувенірна продукція, присвячена ювілейним і пам'ятним датам. Окрасою відділу є діорама до твору «Лісова пісня».

Прямовисна стіна каньйону Дениші

Прямовисна стіна гранітного каньйону на річці Тетерів знаходиться на висоті 20-25 метрів над берегом водойми. Більш конкретно її місцезнаходження — південний захід Житомира, в самому серці річкової долини. Протяжність каньйону зі скелястими крутими берегами досягає 2 кілометрів. Річка є правою притокою Дніпра. Її загальна площа перевищує 15 тис. кв. км.

Скала складається із декількох видів гірських кристалічних порід, які місцями утворюють справді казкові ущелини і стіни. Основне призначення цієї стіни полягає у використанні її в якості скеледрому для проведення тренувань альпіністів. Частина стіни надійно схована під водою місцевого водосховища, утвореного в 1970 році в результаті побудови двокілометрової дамби. Інша частина виступає над водою, привертаючи увагу туристів своєю природною красою. Найкрасивіша і мальовнича природа знаходиться якраз неподалік від цієї дамби.

Прямовисна стіна гранітного каньйону на річці Тетерів має статус пам'ятки природи України.

Володіння князя Олега

Любителям історії раджу відвідати володіння князя Олега — місто Овруч. Саме там розташований древній, непорушний і загадковий, побудований у русько-візантійському стилі ще у 12 ст. Свято-Василівський собор.



Упродовж тисячолітньої історії його не раз намагалися зруйнувати. Величну будівлю було спалено в середині 14 та 19 століть. Однак у 1912 році його відреставрували. Собор розташований на пагорбі, який підтримує кам'яна стіна. Для самих овручан — це не тільки символ православної віри, а й втілення духу міста та його невмирущої історії.

Практика в карантинних умовах

У зв'язку з карантином, запровадженням з метою запобігання поширенню вірусу COVID-19, студенти здобувають знання за допомогою дистанційного навчання. Так прийнято, що під час навчального процесу невід'ємним його елементом стала практика у потенційних місцях майбутнього працевлаштування. За допомогою практики студенти не лише покращували свої вміння, а й здобували нові. Цього року цей процес відбувався дистанційно. Детальніше з його особливостями пропонуємо ознайомитись на прикладі завдань для студентів II курсу.

Тематика

Навчальна програма була присвячена аналізу електронних ЗМІ та рекламних агенцій. Кожен міг обрати для себе один із видів електронних медіа та проаналізувати його.

Що саме аналізувалося?

Аналізу піддавалися історія цього медіа, його структура, штат, загальні принципи роботи. Особлива увага приділялася аналізу готових робіт.

Як проходив аналіз?

Для аналізу надавався чіткий план, за яким усе і відбувалося. Більшість орієнтувалися на web-сайти видань і агенцій, де можна було знайти всю необхідну інформацію. Головне – потрібно було правильно її подати. Якщо інформації не вистачало, на зустріч йшли працівники тих медіа-ресурсів.

Що вдалося навчитись?

За час практики вдалося покращити вміння з пошуку та відбору інформації, а також вміння адаптуватися до будь-яких умов.



Звична практика чи онлайн?

Віддам перевагу традиційному проходженню практики: в реальних умовах. За її допомогою можна не лише здобути більше нових вмінь, а ще й поринути у процес праці, дізнатися як воно зсередини.

Гайдар Володимир

Світ зупинився? А от зовсім і ні, адже люди навчилися пристосовуватися до карантинних умов. Недарма ж кажуть, що до всього можна звикнути. Оскільки дистанційною стала практично вся робота в країнах із високим рівнем поширення COVID-19, навчальні заклади прийняли рішення не наражати своїх студентів на небезпеку і зробити нововведення – проходження практики онлайн.

Редакція журналу провела опитування серед студентів II курсу Житомирського державного університету імені Івана Франка, як висновок: франків ці мають більше позитивних відгуків про проходження практики дистанційно, аніж негативних.

За словами студентів, практика-онлайн – це чудовий спосіб відійти від рутини і спробувати щось новеньке, зламати певні стереотипні бачення про саму практичну роботу, а також можливість зайвий раз не виходити з дому. Пошук інформації та вміння пристосовуватися до нових технологій – важливий крок і, навіть, необхідність для людини XXI століття, тому ця діяльність пішла лише на користь. Проте варто зазначити, що було достатньо і негативних відгуків, особливо, від тих, кому потрібно максимально доторкнутися до професії власноруч (наприклад, журналістам).

У будь-якому разі кожен отримав новий досвід і зробив певні висновки щодо більш зручного формату роботи у майбутньому.

Яна Соколівська



Першоквітневі жарти від студентів

Платні туалети у потягах Укрзалізниці

Укрзаліzniця вводить чергові зміни у перелік своїх послуг. Так, із 1 квітня у всіх швидких поїздах, які належать Укрзаліzniці, користування туалетом стане платним. Про це повідомляє прес-служба підприємства.



На такі рішучі зміни Укрзаліzniця змушена піти через звинувачення у забрудненні навколишнього середовища. Вартість користування туалетом буде від 1 до 2 гривень, в залежності від мети. Вхід у туалет буде здійснюватися за допомогою жетонів, які можна буде купити у провідника, або у касі вокзалу. Також для пасажирів, які подорожують на далекі відстані, будуть доступні безлімітні абонементи. Але цим абонементом пасажир зможе скористатися лише один раз на одну годину. Вартість безлімітних абонементів поки що невідома.

Не спішіть панікувати та здавати білети. Це – жарт! За вікном другій місяць весни і сьогодні – 1 квітня!

Вікторія Микитенко

Антилопи у Житомирі

Сьогодні Сергій Сухомлин повідомив, що до Гідропарку планують завести 25 антилоп. «Антилопи - травоїдні звірі, які, як і бики, пережовують корм кілька раз. Їжа-трава або листки нижніх гілок дерев. Особини деяких видів здатні ставати на задні ноги та діставати листки на висоті до двох метрів. Я радий, що маю таку можливість: подарувати парку антилоп. Тепер прогулянка гідропарком буде ще цікавішою», - розповідає міський голова.

Телеканал «СК1» звернувся за коментарем до зоозахисників нашого міста. Ті кажуть, що така ідея є дійсно хорошою і антилопам сподобається у нашому кліматі жити. Спеціалісти радять житомирянам при зустрічі не боятися тваринок, а можна спокійно підходити і бавитись із ними.

Дорогі читачі, все що було написано вище - жарт! З 1 квітня Вас. Завжди усміхайтесь, адже сміх продовжує життя.

Вероніка Юзепчук

Карантин карантинном, а що по ЗНО?

Сьогодні, 1 квітня 2021 року, відбулося чергове засідання Житомирської міської ради на чолі з мером міста Сергієм Сухомлином. Серед питань, як і обговорювали, була і нагальна проблема: проведення зовнішнього незалежного оцінювання серед одинадцятикласників у період карантину.

Цьогоріч питання постало окремо для жителів Житомирської області, оскільки, за крайнім розподілом карантинних зон, саме ця територія опинилася в «червоній» зоні. За підрахунками аналітиків, учнів у місті Житомир та області, які через два місяці повинні здавати обов'язкові екзамени, нараховується близько 30 тисяч. Для такої величезної кількості дітей немає фізичної можливості надати достатньо приміщень та наглядачів, де б дотримувалися усіх карантинних норм.

З огляду на цей факт, мерією міста було прийнято одностайне рішення – відмінити ЗНО 2021 року для учнів Житомирщини. Тепер для випускників області будуть розглядатися окремі умови вступу до українських ВНЗ.

Редакція журналу «Редакторська скриня» додатково дізналася, що 1 квітня треба дочитувати всі публікації до кінця, оскільки жарти сьогодні особливо притаманні ЗМІ. Зі святом, друзі! Готуйтеся до ЗНО.

Анастасія Петрук





Редактор: Анастасія Петрук

Над журналом працювали:

Вероніка Юзепчук

Вікторія Гнатюк

Вікторія Микитенко

Володимир Гайдар

Дарина Левкович

Дар'я Янчук

Зоряна Бондарчук

Марина Шкляр

Надія Назарук

Сніжана Тирпак

Яна Соколівська

